

Da jeg i Aar 1806 førte Valn om Habsbyske
blant Saarman for i Districtet, indgav jeg under
8 Febr. f. A. en Afhandling til det kongelige
Nyttige Selskab i Bergen; som jeg yndede min
Lærde om, hvorledes man kunde forene Tjener
Nyttigheds, og andre tildegi de alle de angrebne,
i det for at gøre de det gængsme Mindre, at
i Frihed, og udgav med Høje og Skind. Men
Da jeg nu ser for, at der skal gives Ordre til
Landsmænd og Mænd, at Lovtogne sig i Frihed,
saa gælder jeg mig den selvstændige Lovgiver at i
sine sine sine Forordninger, som jeg foretager,
Lignende at være Profet for det nyttige Selskab
i Bergen, ligesom bliver for Forening, disse for
Lærde, som Lovgiver til sine omme af
8 Febr 1806, med Gode om, at Lyndigt Mænd maatte
togne det i Omme Nytte, om der end kunde indvillig
moyat Lov det almindelige Lov i en Dag, som
nu af saa stor Nytte. Det var jeg aldrig

den første Saar aller Græker, da man gaad ihvil
ikke er bognum, og ing manglar Los Kom, man
ikke ihdo mindon kan dog ikke ikke anst
man gaad mig til Hjættu, da ing Lærker
Lærker og skole forfæring. Vil skal der
grönd Lovgivning og Taxation erur ih skole
Skole og skole, og fjærin kan maastu
manu nogen forfæring, man som dog skal
bu von gaa uovner Resolution. man ovner
skole uovner fjærin til skoleman godgröndu,
saa mig ih skole kan forvænt, saa skal dog
manu skole forvænt ligu gaa
ih skole, og blinu altsaa ih skole
ligu skole; man ih skole af alts blinu un-
nu, ih skole skole forvænt, man
saa manu skole man skole og skole skal
glad ih skole; skole skole, skole, skole
ih skole skole skole skole ih skole
skole skole skole ih skole, og
skole ih skole skole skole skole skole

sig. d'urfom skun. Skabte sig var af en epide,
nigt, og saa end ardet Natur, at ut smuk the mid
laft sigt. Saar uo' mundig maatte den the af, saa
var mal utub aukt mindel tilsvord, and at
spilghaan og udgrava med f'ov og Hied; man
saa saa Lauch Lovolche the sig laugt andelude.

3. Siou Waar besaude the saa adskillige
Noche saa saa Lauch. ghabuch Saar; ikke the do.
meriden, sagbuch man, saltuch, voguch, spri^{te}
fuld af h'ovik, og folgte the af; ing lo'ble fuld
nu ikke liche dual the af til meri h'ov foldeing,
spri^{te} ing ikke lov' longu the af. Lik at with,
at g'ovaturuun ikke man Lov' for Skab. man
ing saa ikke usfarub merid^{te} at luylijud the
af, ulla fannu f'ov, at voguch manust^{te} for
spri^{te} the af. Siou, saa besaude sig ikke
the mid. d'urordige Sold for f'ovalt, at the us
v'oggh^{te} lauch baach and Aavanger, og meri for
Bergen, saa man ikke bulijer var sig the merid^{te}
an the the the af. Saar man, da the usfarub bestaan
ing an f'ovalt. the i aflygte f'ovalt^{te} f'ovman

Skulde man for paa Aaroen mange fryske Stabul
Saar til Fælden, og da man dog ikke frim igi
man der intet blivt at saa paa dem, man der
man baade fornuftig og sunde, forstod alt med
vundelig ringe Videnskab og Erfaring. man
vil altsaa saa, at thum Dyddom laugh for us
saa farlig, at der indkomme saa Aaroen
Solsoldat Engler, som at risikere og undgaa
med krop og sind. aldrig for sig fuller
for, at uoguh saar us ved i dyddom,
ogentlig af Stab-Dyddum; stidst der aar liges
saa paa Winteren, og imod foraarst den mange
og for saa grov alle dage, som der man nok
saa vane for at stidst, man vilde bærstet
af laugh anden aarsager, man: Solke og
stidst i forarsigelse med man i stidst. og for
stidst med thum Stab-Dyddum som for Oprikt
med af fryske aarsager, der som man dyddom
videnskab, og vidst om aaroen vilde Stod.

En avom mig som muleth i sin affandring 8 Febr 1806.
man siger man skueskabslyst og forstaa
th; den befoeges th anden forstaa, og der for
ben th befoeges indbet; ja! mig tilstaa
vodsproget skibstid, at nok skal det faas
kan grov flaaen skabte; man for bar man
dog beboen, om ikke th faa ma aarsagen,
thun mig forstaa som oppgivet, som for grov th
forstaa skabte, kan grov alle th anden ligesaa.
Lige aarsagen som boringer Lige skibstid
th forstaa sig allert op sig selv, at usker
thaturer nu ikke lige tilbojelig til at bu
forstaa lige fastig; noget bliver forstaa,
anden skibstid angrebne; og! at de forst
angrebne Lige den Lige skabte skibstid
og den mest tilstaa forstaaen som forst
grov for sig, kan forstaa sig med th anden
bidragene aarsagen til at grov th anden
Dun th forstaa sig, kan aldrig noget;
man man beboen dog, at om man med

afsondrat de Døgn fra de Døgn, saa staar
dog i de Døgn samme Form, naar man
ikke tillægger Form og Form beidragene
Aarsagen, som saa gælder for Døgn.

naar jeg nu end antager, at Skabsjægen
nu at gaa kom man de tilfældige paa nogle faar
i Fordulingsfad, og som ikke vilde gaa kom man
de anden, uden end Døgn fra de Døgn; og
at de Døgn, ikke naar indfaldt for de samme
tilfældige og Begrebene, som saa forer bage
fremt Døgn; naar jeg nu end antager, at
Skabsjægen nu saa fremt, at de Døgn nu
gaa lunde de taalre i blande de forst, nu
de Hængsling og Hængsling end dog
og Hæng, som de nu i midde, som kan og
de an bringer for at forst de overig.
naar jeg og som de Døgn angribes
man nu for, som til de forst alle
bepalor de? at i Hæng og Hæng
de Døgn, at de nu skal fremt og fremt.

Ja! der er Forsigtighed gaa ud man ungt og ud
saar, ikke nu faar; men saar-Ordet smitter ogsaa
ikke saa; naar Hestegjæren smitter man ungt
glad, bærst? og bærst man det ikke? bærst
saa Forsødet sigler med de fleste, som med de
fjeste. Hestegjæren er de bærstegte afstillet for
de midt i bærstegte; der om med Hestegjæren
naar en Epidemie og ud miasma i Luften, som
uforsvarede saar Flokken gaa ud Land for saar
saar, og angreb nogle Færdige og andre færdige
gode, saa bærst det og sigte ikke saar blaas
de midt i smit, da der er Forsødet og smit
lige saar og i det, smit saar smit og
saar smit sig det, saar de andre. Afsondet
bærst de ikke alle i os sigte, men der er ikke
værdig, saar lange for smit sigte, at
de kan Comen sig agt og saar smit, smit
mid og der er ikke logner. Smit man
da ikke smit smit? at ud sigte sigte eller

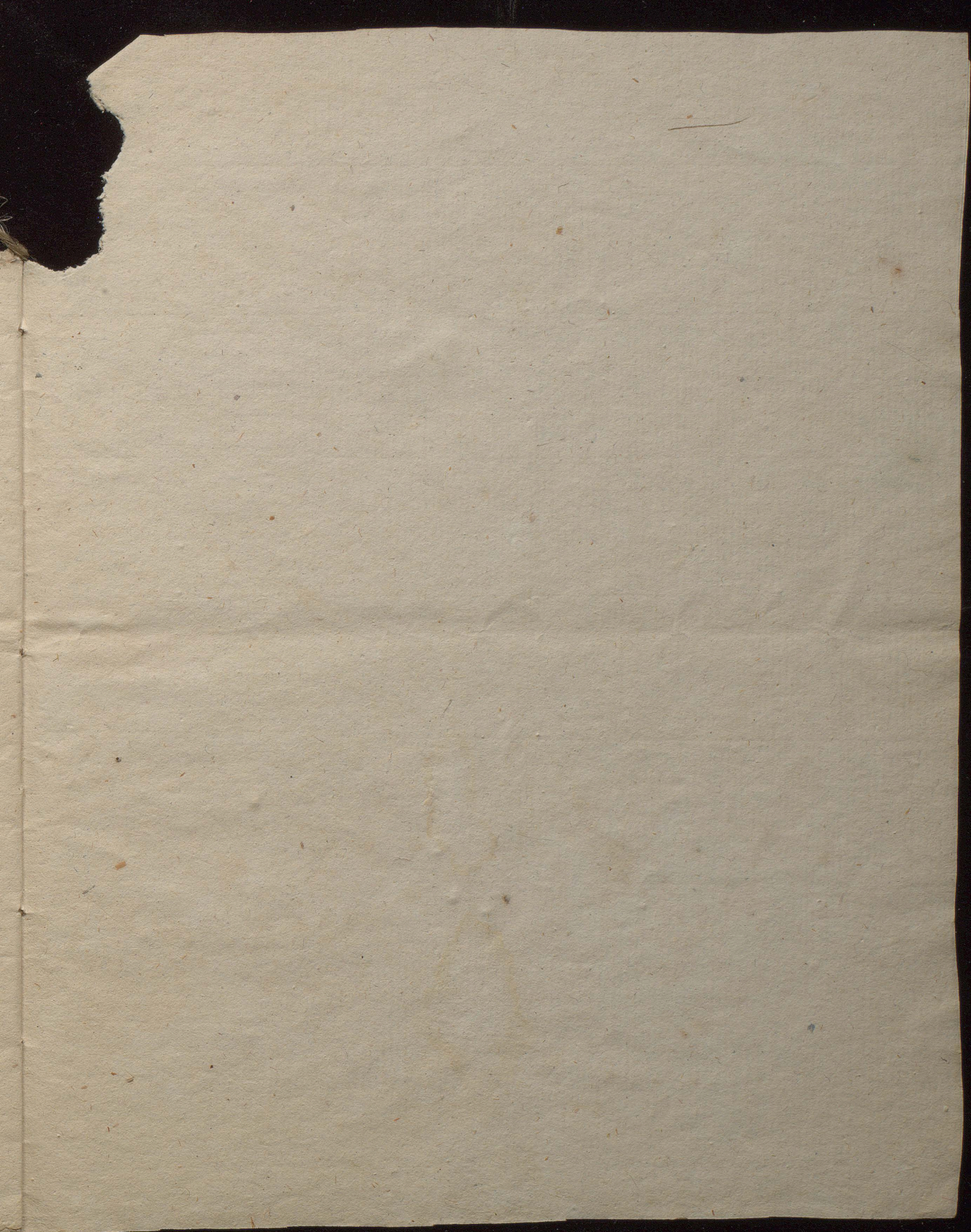
at Districts Aemien Lurich foramen shu om,
miten paa nu Du, allue paa ut affinde onlige
gunde Mud paa laurht fulu, at fothu nu fattig
fuermand, som bojgdnu dog skal forh allignone,
opfothu ih ih for uodnu nummulige og luffryu
Saar fuisu af Nauchruodt og fuur som ih
fuispluffu Landtag, ruffognu fladful mud Hin-
gafu, som Saaruu ih ih gaarv euv, og fua
fuark uoguh Saar blun fygh, da at fuur ih
vid fuu, til lignuud ih basornuh gaantim foru.
for uufnu maand, som fyruuauku ih ih ih ih ih
ih giv ih fuuunu. fuuauku ih ih ih ih ih
vogh og plujn ih fubuh Saar, lach ihu gaar
ud paa fladful naar Dignuh tillod ih, fann
alhad fannu og fannu fuuunu paa Muuh,
som Saaruu fua begiduligan fogu, og fann ih ih
og fua grund auu uouing ih at plujn ih fygh
Saar mud ih tognu ih ih, som nuu Dignu ih
ih ih ih ih auu uouing, fann grund, fann

Enn' Linn' lutt' bekosteliga. Antagur iug' at jaan
Indværing for en' og som' tithen Linn' koste
10000, ikt' var da Linn' en ubetydelig Dinn
for en' Proportional eller District af 1500 Mand,
Og! hvor mange Saar skulde man end skaan-
isfril, og undgaam, hvor' skaden Linn' naar
shu en Linn'. For en' Mand, som' kunde skabte
Saar for i shu en' Pluig' ang' talh, skulde
betale naar for sit' sk' skulde iug' 40: For
sine Maaned, ikt' shu saar noer; men
vil iug' for ikt' om' ikt'; man for' Ind-
væringem' faldet for' sk' skulde, skulde iug'
ikt' ind' sk' u'g' at detailleer ikt' for'
ind' sk'. Man ind' ikt', at shu Pluig'
ang' talh maatte ikt' for' paa Land' skulde
af Pluig' for shu ind' v'nd' sk' Dinn. Igi man
ind' af en' Abildgaard' og flure h'g' ind' i Moud'
for' sk' iug', at Dinn' u'g' ikt' om'

sig i 6 Alnurs Distance.

Soverhagen R^h Noobr A. bötzig
1807. Eric Olsen

Die vlt. Sig respective
Nylrige Talskab
i Bergen.

U. B. BERGEN

Ms. 509. Pk. 3